

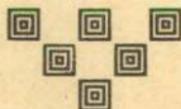
4400

Tilberet Det Danske Filminstitut

**DEN HVIDE
RYTTERSKE
CIRKUS-FILM**

I

50 AFDELINGER

OPTAGET AF
NORDISK FILMS CO.

A/S „FOTORAMA“
øjer Plakaten, saavel som dens Plakat- og Programtjehet o. s.
lign. Materialer, med absolut Bæret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
kræv gjort gældende mod Vedkommende.

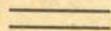
I Hovedrollen:

Baptista Schreiber.

En interessant og spændende Fortælling,
bygget over en virkelig Tildragelse.

Glimrende Scener.

Flot Iscenesættelse

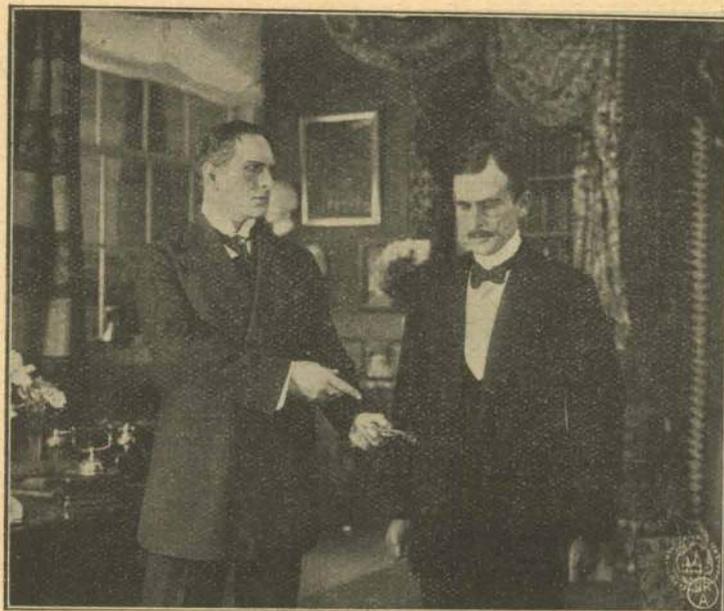
PERSONERNE:

Willi Cornel, Kunstmaler. Herr Olaf Fønss.
Henri Parker, Dr. med. . . . Herr Robert Schyberg.
Miss Evelyn, „Den hvide
Rytterske“ Fru Baptista Schreiber.

AFDELINGER:

1. I Cirkus.
2. Flotte Præstationer.
3. De to Stamgæster.
4. I Miss Evelyns Paaklædningsværelse.
5. »Den hvide Rytterske«.
6. Mægtige Ovationer.
7. De to begejstrede Venner.
8. Efter Forestillingen.
9. Miss Evelyn inviteres til Souper.
10. To forelskede Kavallerer.
11. Den næste Dag.
12. Hos »Den hvide Rytterske«.
13. Willi kommer paa Besøg.
14. Tilstaaelsen.
15. Cirkuslivets Magt!
16. »Jeg vil vente paa Dem!«
17. Dr. med. Henri Parker.
18. Tilnærmelser.
19. Afvist.
20. Et Par Dage efter.
21. Parker spekulerer paa Hævn.
22. Giften.
23. Willis Ærinde.

24. »Du er min eneste Ven!«
25. Ved Formiddagsprøven i Cirkus.
26. De to Venners Besøg.
27. Parker giver Hesten Giften.
28. Hesten bliver syg.
29. Forestillingen begynder.
30. I spændt Forventning.
31. »Min Hest er syg!«
32. »Miss Evelyn vil forsøge paa en fremmed Hest.«
33. Ude af sig selv af Nervøsitet og Sindsbevægelse.
34. Spændingen stiger.
35. Ulykken!
36. Lemlæstet.
37. Paa Doktor Parkers Klinik.
38. Dødens sikre Bytte.
39. »Lov mig, at du vil finde den Slyngel, der dræbte min Hest.«
40. Willi Cornels højtidelige Løfte.
41. Drømmesyner.
42. »Den hvide Rytterske«.
43. Willi søger Raad hos Dr. med. Parker.
44. De to Venner!
45. Atter Synet.
46. »Den hvide Rytterskes« Fingerpeg!
47. »Du er den Skyldige!«
48. Et vanskeligt Valg.
49. Død for egen Haand.
50. Miss Evelyn er hævnnet.

De to Venner, Kunstmaleren Willi Cornel og Dr. med. Henri Parker lærer ved et Besøg i Cirkus, hvor de begge er Stangæster, Miss Evelyn — ogsaa kaldet »Den hvide Rytterske« — at kende. Efter Forestillingen souperer de sammen alle tre. Begge Vennerne bliver saa indtagne i Miss Evelyn, at de næste Dag beslutter at lægge deres Hjerter for hendes Fødder. Den hvide Rytterske modtager Willi Cornels Frieri paa den Betingelse, at hun endnu i nogle Aar maa fortsætte sin Artistilværelse. Han lover at vente paa hende saa længe.

Glædesstraalende iler Willi Cornel hen til Vennen Henri

Parker for at fortælle, at han har friet til Miss Evelyn og faaet hendes Ja. Henri Parker har den største Vanskelighed ved at skjule sin Ærgrelse. Nu forstaar han, hvorfor Miss Evelyn har givet *ham* en Kurv.

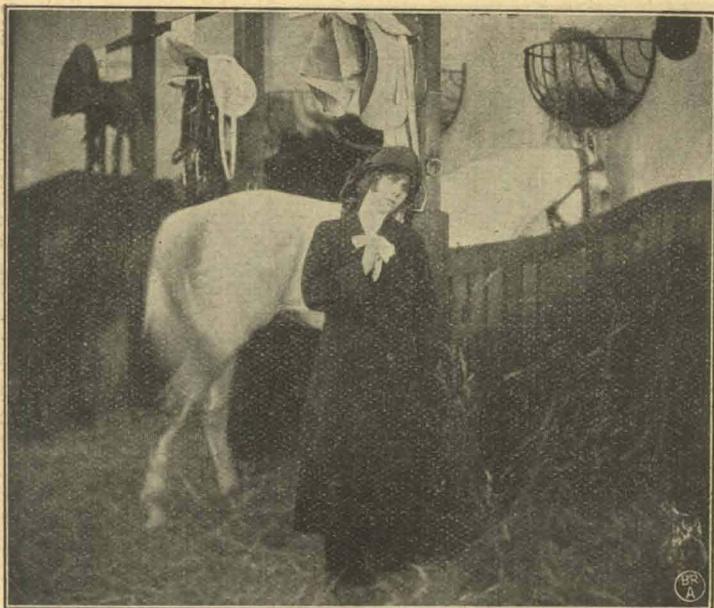
Henri Parker græmmer sig over at være bleven forsmaaet og sværger at ville hævne sig. Ved en Formiddagsprøve ser han sit Snit til at give Miss Evelyns Yndlingshest Gift. Om Eftermiddagen bliver Hesten syg. Da Miss Evelyn kommer til Cirkus om Aftenen, finder hun sit kære Dyr liggende i de sidste Krampetrækninger. Hun er dybt fortvivlet, men lader sig

dog af Direktøren overtale til at forsøge at gennemføre sit vanskelige Nummer paa en fremmed Hest.

Hendes Nervøsitet og Sindsbevægelse i Forbindelse med Sorgen over hendes Yndlingsdyr afstedkommer et alvorligt Uheld. Publikum stormer Barrièren. I Spidsen er Willi Cornell, der finder Miss Evelyn bevidstløs og lemlæstet. Hurtigt bringes hun hen til Dr. Henri Parkers Klinik, hvor det inden længe konstateres, at hun er Dødens sikre Bytte.

Paa Dødslejet beder hun Willi Cornel gøre alt, hvad der staar i hans Magt for at finde den Slyngel, der har dræbt hen-

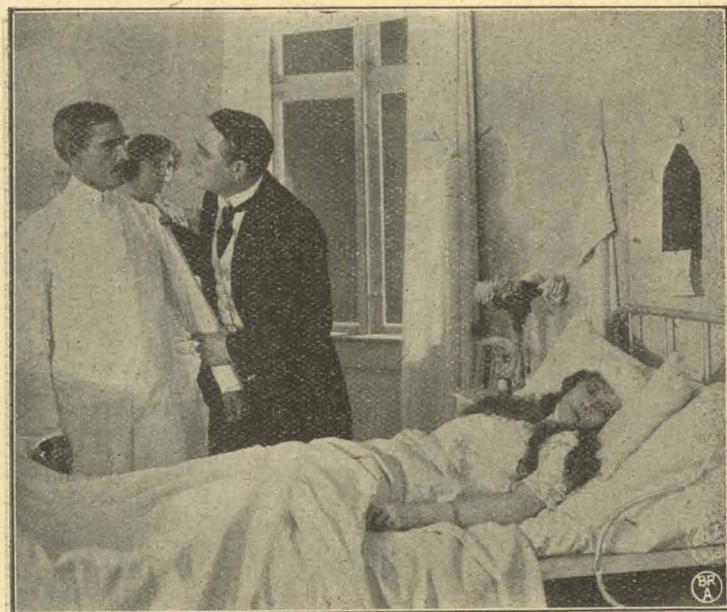
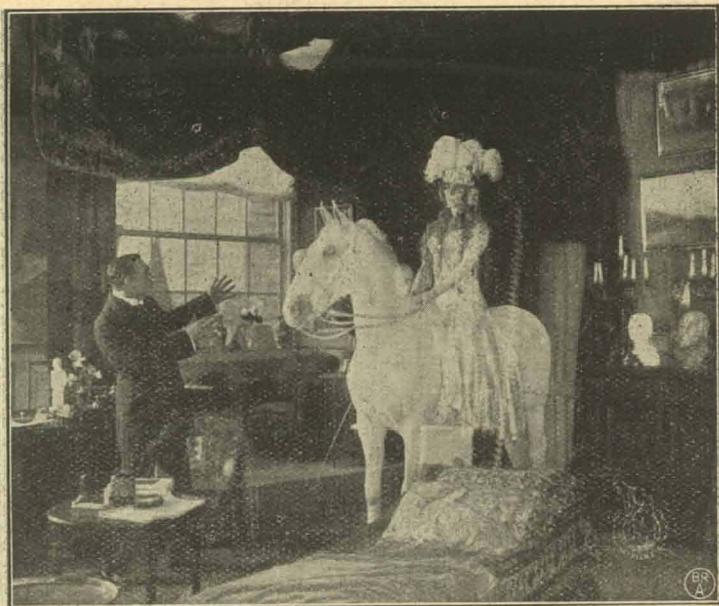
des Hest, og som ogsaa — indirekte — er hendes Morder.
Willi sværger ved sin Ære at opfylde hendes Bøn.

— — —
Nogle Maaneder senere erfarer Willi Cornel, hvem den
Skyldige er. Han giver Parken — den mangeaarige Ven —
Valget mellem at blive meldt til Politiet eller selv tage sig af
Dage.

Henri Parker vælger det sidste.

Willi har holdt sit Løfte til Den hvide Rytterske. Hun er
hævnet!

THE WHITE RIDER.

PRODUCED AND EXCLUSIVELY CONTROLLED BY

THE NORDISK FILMS CO., LTD.,

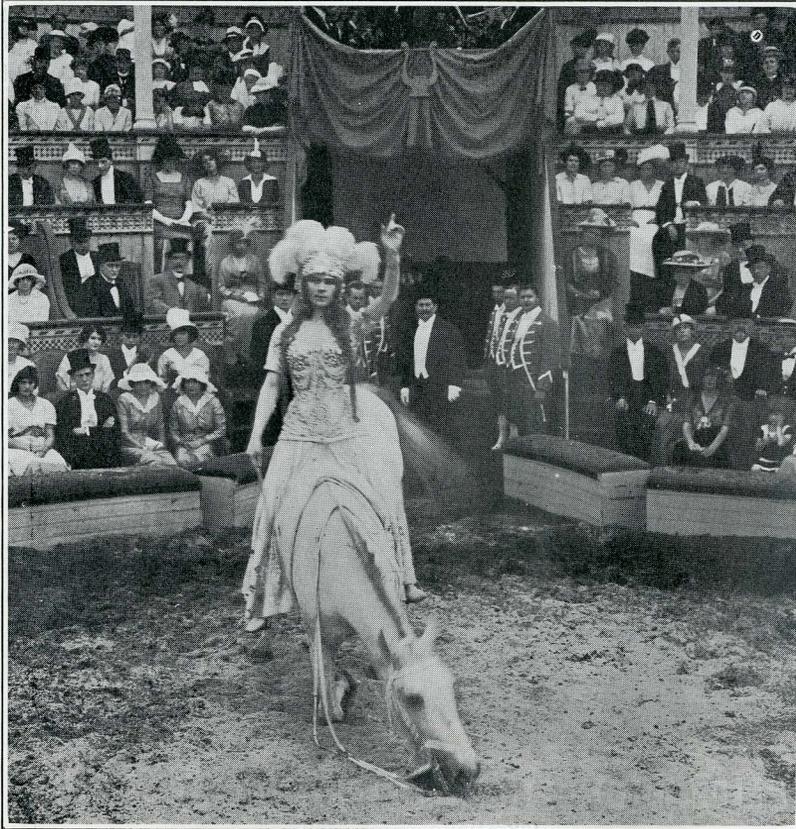
(EXCLUSIVE DEPARTMENT)

166-168-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone—Gerrard 6172.

Telegrams—Norfilcom, Ox London.

THE WHITE RIDER

Featuring Miss Baptista Scrieber and Robert Schyberg.

THE WHITE RIDER.

A DRAMA IN THREE PARTS.

Featuring Miss Baptista Scrieber and Robert Schyberg.

GEOFFREY CORNELL and his friend, Henry Parker, frequently visit the great circus, which is renowned for its equine marvels, its acrobats, its spacious ring and above all, for the wonderful feats of the celebrated Miss Evelyn, known as the "White Rider."

After a splendid scene in the ring, we are taken to where the "White Rider" is patting her favourite horse, preparatory to coming on in the grand act of the day. The two gentlemen are introduced, and invite Miss Evelyn to join them at supper that night, after the performance.

Next day Cornell calls on her, and after some preliminary politeness, makes love to her. They are mutually attracted, but "The White Rider" loves her circus life too much to leave it to get married. "Well, I will wait for you," says Cornell, "until you have changed your mind."

He has no sooner left the house than Parker arrives. He also makes love to her, going so far, in fact, as to kiss her neck. But she repulses him and orders him from the room. Henry is furious at this, and all his jealous instincts are aroused. The following day Cornell calls on him and tells him the "good news" of his engagement. His friend pretends to congratulate him, but inwardly vows revenge on the pair of them.

His revenge takes a dastardly form—no less, in fact, than that of poisoning the "White Rider's" favourite horse. He is a doctor, and knows the value of all sorts of drugs and "dopes," and one morning when they are all at the back of the circus, he gives the horse the poisoned sugar, under the pretext of caressing it.

The poison soon does its deadly work, and on the morning fixed for a special display in the circus, Miss Evelyn learns with dismay that the horse is ill. She is distraught with grief, and while the huge audience is agog with curiosity and excitement at her non-appearance in the ring, the two men try to comfort her in her room. But the performance has to be given, and so she is persuaded

by the management to ride another horse. This, however, turns out to be an inexperienced animal, and in going round the ring it falls and Miss Evelyn is thrown heavily. She is carried to Dr. Parker's nursing home, where she gets rapidly worse, and in her hysterical visions she sees her favourite white horse standing piteously before her. When her lover, Cornell, comes to see her she is near the end, and imploring him to do all in his power to find the scoundrel who poisoned the horse, she sinks into her last sleep.

Some months later Cornell is sitting alone one evening and also sees a vision of the horse, though this time with the "White Rider" on it, pointing significantly at him as if to remind him of his promise. He wanders out and sits down in a shady avenue of trees. Again the vision appears, and now Cornell is so moved by the appearance that he falls as if he is paralysed. Valiantly he struggles home and sends for his old friend, Dr. Parker. Whilst he is in the act of telling Parker the symptoms of his illness, the apparition appears once more. Only Cornell sees it, but the "White Rider" points an accusing finger at the doctor and then slowly vanishes.

Geoffrey then turns fiercely on his so-called friend. "Then you are the scoundrel!" he exclaims. Parker, standing with blanched face and drawn lips cannot deny the charge. Cornell thereupon offers him a revolver, with the words, "If I find in an hour's time that you are still alive, I will hand you over to the police."

Parker then returns home and deliberates. Either way his fate is sealed. He determines, however, that he will not fall into the hands of the police. He takes the revolver, points it to his forehead, and at the same time picks up the receiver of the telephone and gets switched on to Cornell. Telling him that he is about to do the deed, he fires, and Cornell in horror (yet with a feeling of satisfied justice) hears the report and knows that, at last, the tragedy of "The White Rider" has been avenged.

Bookings can be arranged through:—

WEISKER BROS., Kinema House, London Road, LIVERPOOL.	}	For	LANCASHIRE
Also at Manchester : 2 Long Millgate. Belfast : 15 Pottinger's Entry. Dublin : 205 Gt. Brunswick St.			CHESHIRE NORTH WALES IRELAND
NEW CENTURY FILM SERVICE, 42 Park Place, Leeds.	}	For	YORKSHIRE
NEW CENTURY FILM SERVICE, 71 Norfolk St., Sheffield.			NOTTINGHAMSHIRE DERBY
THE NORTH EASTERN FILM SERVICE, 7 Collingwood Street, Newcastle-on-Tyne.	}	For	NORTHUMBERLAND CUMBERLAND DURHAM WESTMORELAND
GREEN'S FILM SERVICE, 853 Gallowgate, Glasgow.			SCOTLAND
THE EMPIRE* CINE SUPPLIES, 18½ High Street, Cardiff.	}	For	SOUTH WALES.
THE KINEMATOGRAPH TRADING CO., 82 Hill Street, Birmingham.			BIRMINGHAM and MIDLAND COUNTIES.
The Nordisk Film Co. <small>Limited,</small> 166, 168, 170 Wardour Street, London, W.C.	}	For	LONDON MIDLANDS and all remaining territory

Den hvide Rytterske.

Personerne:

Willi Cornel, Kunstmaler.....Herr Olaf Fønss
Henri Parker, Dr. med.....Herr Robert Schyberg
Miss Evelyn, "Den hvide Rytterske".Fru Baptista Schreiber.

De to Venner, Kunstmaleren Willi Cornel og Dr. med. Henri Parker lærer ved et Besøg i Cirkus, hvor de begge er Stangæster, Miss Evelyn - ogsaa kaldet "den hvide Rytterske" - at kende, Efter Forestillingen souperer de sammen alle tre. Begge Vennerne bliver saa indtagne i Miss Evelyn, at de næste Dag beslutter at lægge deres Hjerte for hendes Fødder. Den hvide Rytterske modtager Willi Cornels Frieri paa den Betingelse, at hun endnu i nogle Aar maa fortsætte sin Artisttilværelse. Han lover at vente paa hende saa længe.

Glædesstraalende iler Willi Cornel hen til Vennen Henri Parker for at fortælle, at han har friet til Miss Evelyn og faaet hendes ja. Henri Parker har den største Vanskelighed ved at skjule sin

Ærgrelse. Nu forstaar han, hvorfors Miss Evelyn har givet ham en Kurv.

Henri Parker grømmer sig over at være bleven forsmaaet og sværger at ville hævne sig. Ved en Formiddagsprøve ser han sit Snit til at give Miss Evelyns Yndlingshest Gift. Om Eftermiddagen bliver Hesten syg. Da Miss Evelyn kommer til Cirkus om Aftenen, finder hun sit kære Dyr liggende i de sidste Krampetræknings. Hun er dybt fortvivlet men lader sig dog af Direktøren overtale til at forsøge at gennemføre sit vanskelige Nummer paa en fremmed Hest.

Hendes Nervøsitet og Sindsbevægelsen i Forbindelse med Sorgen over hendes Yndlingsdyr afstedkommer et alvorligt Uheld. Publikum stormer Barrièren. I Spidsen er Willi Cornel, der finder Miss Evelyn bevidstløs og lemlæstet. Hurtigt bringes hun hen til Dr. Henri Parkers Klinik, hvor det inden længe konstateres, at hun er Dødens sikre Bytte.

Paa Dødslejet beder hun Willi Cornel gøre alt, hvad der staar i hans Magt for at finde den Slyngel, der har dræbt hendes Hest, og som ogsaa - in direkte - er hendes Morder. Willi sværger ved sin Ære at opfylde hendes Bøn.

- - -

Nogle Maanæder senere erfarer Willi Cornel, hvem den Skyldige er. Han giver Parker - den mangoaarige Ven- Valget mellem at blive meldt til Politiet eller selv tage sig aß Dage.

Henri Parker vælger det sidste.

Willi har holdt sit Løfte til den hvide Rytterske. Hun er hævnnet!

Par bedstefæder beder ham Willi Cornet gøre sit, hvad der står
i hans Magt for at finde den Styrkel, der har dræbt hendes Hest,
og som også - in direkte - er hendes Morder. Willi svænger ved
sin fars at oplyde hendes Barn.

Nogle Mænd der senere erfarer Willi Cornet, hvem den Skyldige
er. Han giver Parker - den mangonarrige Ven - Valget mellem at blive
sendt til Føllittet eller selv tage sig af Bøgen.
Henri Parker vælger det sidste.
Willi har holdt sit Løfte til den hvide Rytterske. Han er

hæved!

Die weisse Reiterin.

Die Tragödie einer Artistin.

Personen:

Rainer Hellen, Maler. Herr Olaf Fönss.
Dr. Hasse, Arzt. Herr Robert Schyberg.
Leonore, die weisse Reiterin. Frau Baptista Schreiber.

Auf einem silberweissen Schimmel mit edlen Nüstern und feurigem Blick übt Leonore im Zirkus ihre schwierigen Kunststücke aus. Zwischen Reiterin und Pferd besteht eine innige Harmonie; das Tier, das Leonore allabendlich zu ihren grossen Erfolgen verhilft, ist ihr ans Herz gewachsen wie ein treuer Kamerad.

Unter den begeisterten Anhängern der anmutigen Artistin gehören auch die beiden Freunde, Rainer Hellen und Dr. Hasse. Nachdem sie viele Abende von ihrer Loge aus sehnsüchtig Beifall gespendet haben, schenkt ihnen die Künstlerin ein paar freie Stunden. Die Freunde wetteifern in Liebenswürdigkeiten, um die Gunst der schönen Frau zu erringen. Rainer Hellen, der Maler, mit seinem heiteren sonnigen Temperament, findet sehr schnell den Weg zu Leonores Herzen. Der finster verschlossene Dr. Hasse, ein berühmter Arzt, beobachtet mit steigendem Neid die Erfolge des Freundes. Am nächsten Tage macht Rainer der Artistin seine Aufwartung, und wenn sie ihm auch bedeutet, dass sie sich nicht leicht von ihrem Beruf losreissen könne, so scheidet er doch mit der frohen Gewissheit, dass ihm und keinem andern ihre Neigung gehört. Als Dr. Hasse bald danach die gleiche Frage an Leonore richtet, erhält er einen abschlägigen Bescheid. Nicht zufrieden mit dieser Antwort, versucht er sie mit Gewalt in seine Arme zu schliessen, um durch seine Liebkosungen ihren Sinn zu ändern. Empört stösst Leonore den Zudringlichen zurück und weist ihn aus ihrem Zimmer.

Dr. Hasse geht -- aber von nun ab kreisen seine Gedanken immer nur um den einen Punkt, wie er Vergeltung üben könne für

die ihm gewordene Zurechtweisung. Als er von Rainer Hallen erfährt, dass der Freund glücklicher in seiner Bewerbung gewesen ist als er, da reift in ihm ein unsäglich böshafter Entschluss. Er weiss, wo Leonore am tiefsten verwundbar ist, und dort wird er sie tödlich treffen.

Am nächsten Vormittag reicht er dem Schimmel, scheinbar in harmloser Freundlichkeit, einige Stück Zucker. Sie sind mit einem furchtbaren Gift getränkt, das nach wenigen Stunden zu wirken beginnt. Der arme Schimmel windet sich in furchtbaren Krämpfen, und als die Stunde herannaht, da Leonore stolz und siegesbewusst in die Arena hineinreitet, erlöst ihn der Tod von seiner Qual. Diese traurige Nachricht wird dem ungeduldig wartenden Publikum mitgeteilt. Aber gerade jetzt möchte man die Künstlerin sehen, ihr durch Zurufs und Beifall beweisen, wie gross die allgemeine Teilnahme ist. Obschon Leonore, voll Kummer und Verzweiflung über den Verlust ihres Lieblings ist, erfüllt sie die Bitte des Direktors und führt ihre Nummer auf einem fremden Pferd aus. Aber sie vermag ihre Gedanken nicht auf ihre Aufgabe zu konzentrieren. Ihre Augen sind blind von Tränen. Und als sie einen besonders schwierigen Luftsprung wagt, geschieht das Unausbleibliche. Sie berfehlt den Sattel und stürzt zu Boden. Schwer verletzt wird sie in Dr. Hasses Klinik getragen. Der Arzt, der wohl weiss, dass er an Leonores Schmerzenslager schuld ist, tut mit einer Art düsterer Entschlossenheit seine Pflicht. Aber auch er vermag die arme weisse Reiterin nicht zu retten. Leonore stirbt in Rainers Armen, und ihre letzten Worte enthalten die flehentliche Bitte, an den Geliebten, den Mörder ihres Pferdes zu suchen und zu bestrafen.

Monate sind dahingegangen. Immer noch liegt über dem Tode Leonores ein dunkles Geheimnis. Rainer Hellen hat den Schuldigen nicht gefunden, und sein Gemüt, das der Schmerz um die Braut be-

reits umdüstert hat, verfällt mehr und mehr einem dem Wahnsinn gleichenden Zustande. Wenn seine Blicke sich ins Dunkel bohren, so taucht Leonores Bild vor ihm auf, greifbar deutlich, wie eine Mahnung, nimmer zu ruhen.

Als er fühlt, dass er einer völligen geistigen Umnachtung nahe ist ruft er seinen Freund Dr. Hasse zu Hilfe. Als er jedoch dem Arzt sein Leiden erläutern will, sieht er plötzlich Leonore aus den Schatten des grossen Gemaches auftauchen. Sie sitzt auf ihrem Schimmel, ihre Hand zeigt gebieterisch drohend auf Dr. Hasse, der dem Maler ahnungslos sein Antlitz zugewandt hat.

Ein Schrei entringt sich Rainer Hellens Brust. Was ihm, dem Lebendigen, ein Rätsel war, das entschleierte sich der Toten.

"Du bist es gewesen", ruft er laut. Und Dr. Hasse, den seit langem brennende Reue quält, sinkt gebrochen in sich zusammen und sagt die Wahrheit. Nun wird Rainer Hellen zum unerbittlichen Rächer. Er reicht dem einstigen Freund die Pistole und stellt ihn vor die Wahl, entweder seinem Leben freiwillig ein Ende zu machen oder die Schmach der Gefängnisstrafe auf sich zu nehmen.

Allein gelassen kämpft Dr. Hasse einen furchtbaren Kampf! Aber sein Stolz ist doch grösser als die Furcht vor dem Tode. Nur nicht entehrt werden vor den Menschen; nur das nicht...!

Mit einem finsternen Lächeln tritt er zum Tischtelephon und ergreift Pistole und Hörer zu gleicher Zeit. Dann lässt er sich mit dem Maler verbinden, und als er dessen Stimme hört, führt er die Pistole an sein Ohr und drückt ab....

Rainer Hellen, der die Bedeutung des schmetternden Schlages kennt, der durch die Drähte bis hin zu seinem Bewusstsein gelit, lässt den Hörer fallen und starrt bleich und zitternd in die Schatten des sinkendes Abends.

"Leonore, Du bist gerächt. Schlaf süs Leonore! Aber wie grausam ist das Leben, das durch solche Abgründe führt!"

(La cavalière blanche).

Le public prend d'assaut les barrières. En tête se trouve Willy Cornel qui relève Miss Evelyn évanouie et estropiée. Il la transporte en toute hâte chez le Docteur Henri Parker où il est bien vite constaté qu'elle va sûrement succomber.

Sur son lit de mort elle demande à Willi Cornel de faire tout ce qui sera en son pouvoir pour découvrir le coquin qui a tué son cheval et qui aussi - indirectement - est son meurtrier. Willi jure sur son honneur d'accomplir sa dernière volonté.

Quelques mois plus tard Willi Cornel apprend qui est le coupable. Il donne à Parker - l'ami de tant d'années - le choix entre se voir dénoncer à la police et se tuer lui-même. Henri Parker choisit ce dernier dilemme. Willi a tenu sa promesse à l'écuyère blanche. Elle est vengée!

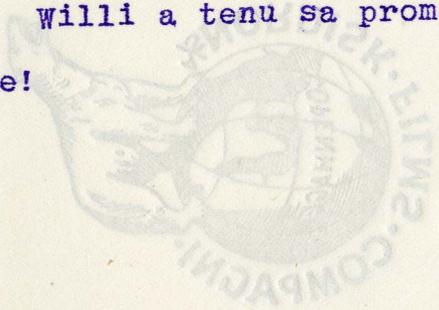
OSKAR FILMS CO.

NEW YORK

PARIS

MOSCOW

SOFIA

A/S **NORDISK FILMS CO.**

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

